

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: M. M., J. J.

przy udziale prokuratora: Ilony Janiczek

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach: 8 i 13 stycznia, 12 lutego, 9 i 30 marca oraz 22 kwietnia 2016 r.

sprawy:

1. I. B. ur. (...) w G. s. B. i K. z d. B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 25 kwietnia 2013 roku w B. woj. (...) pełniąc funkcję publiczną uprawnionego diagnosty w (...) (...)P w B. przy ulicy (...) będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów dotyczących stanu technicznego pojazdów, w tym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania pojazdu zamieszczenia wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu kolejnego terminu badania technicznego pojazdu, a tym samym przedłużenia okresu dopuszczenia pojazdu do ruchu, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii (...) / (...) pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu – ciągnika rolniczego marki U. o numerze rejestracyjnym (...), poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne o przeprowadzeniu badań technicznych tych pojazdów i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2005, Nr 108, poz.908 z późn. zm.) w ten sposób, że dokonał wpisów o pozytywnym wyniku okresowych badań technicznych wyżej wskazanych dwóch pojazdów, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tych pojazdów,

to jest o przestępstwo z art. 271 § 1 i 3 kk

II. w dniu 25 kwietnia 2014 roku w B. woj. (...) pełniąc funkcję publiczną uprawnionego diagnosty w (...) (...) w B. przy ulicy (...) będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów dotyczących stanu technicznego pojazdów, w tym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania pojazdu zamieszczenia wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu kolejnego terminu badania technicznego pojazdu, a tym samym przedłużenia okresu dopuszczenia pojazdu do ruchu, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu - samochodu specjalnego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne o przeprowadzeniu badania technicznego tego pojazdu i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2005, Nr 108, poz.908 z późn. zm.) w ten sposób, że dokonał wpisów o pozytywnym wyniku okresowego badania technicznego wyżej wskazanego pojazdu gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu,

to jest o przestępstwo z art. 271 § 1 i 3 kk

2. M. K. ur. (...) w B. s. Z. i J. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od 23 kwietnia 2013 roku do 07 maja 2013 roku w B. woj. (...) pełniąc funkcję publiczną uprawnionego diagnosty w (...)/(...) w B. przy ulicy (...), będąc osobą uprawnioną do badań technicznych pojazdów i wystawienia dokumentów dotyczących stanu technicznego pojazdów, w tym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania pojazdu zamieszczenia wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu kolejnego terminu badania technicznego pojazdu, a tym samym przedłużenia okresu dopuszczenia pojazdu do ruchu oraz do wystawienia zaświadczeń o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w jednym dowodzie rejestracyjnym i w dwóch zaświadczeniach o przeprowadzonych badaniach technicznych pojazdów, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne o przeprowadzeniu badań technicznych pojazdów i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2005, Nr 108, poz.908 z późn. zm.) w ten sposób, że:

- w dniu 23 kwietnia 2013 roku w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu - samochodu specjalnego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), dokonał wpisów o przeprowadzeniu okresowego badania technicznego tego pojazdu i o pozytywnym wyniku tego badania, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu

- w dniu 07 maja 2013 roku wystawił zaświadczenie NR (...) o przeprowadzeniu badania technicznego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym oraz w rejestrze badań technicznych pojazdów, dokonał wpisu o pozytywnym wyniku okresowego badania technicznego tego pojazdu gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu

- w dniu 07 maja 2013 roku wystawił zaświadczenie NR (...) o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu – motoroweru marki A. o numerze rejestracyjnym (...) i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym oraz w rejestrze badań technicznych pojazdów, dokonał wpisu o pozytywnym wyniku okresowego badania technicznego tego pojazdu gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu

to jest o przestępstwo z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk

1. uznaje **I. B.** za sprawcę zarzucanych mu czynów wymienionych w punktach **I** oraz **II** z tym, że eliminuje z ich opisów stwierdzenia: „działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” i po przyjęciu, iż wypełniają one znamiona art. 271 § 1 kk na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec wymienionego oskarżonego na okres 2 (dwóch) lat próby od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia;

2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego **I. B.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

3. uznaje **M. K.** za sprawcę zarzucanego mu czynu wymienionego w punkcie **III** z tym, że eliminuje z jego opisu stwierdzenie: „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” i po przyjęciu, iż wypełnia on znamiona art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec wymienionego oskarżonego na okres 2 (dwóch) lat próby od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia;

4. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego **M. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

5. pobiera od **I. B.** kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty oraz zasądza od wymienionego oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.030 (jednego tysiąca i trzydziestu) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków;

6. pobiera od M. K. kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty oraz zasądza od wymienionego oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.030 (jednego tysiąca i trzydziestu) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 682/15

UZASADNIENIE

(...) – Usługowa Spółdzielnia Pracy w B. prowadzi przy ul. (...) nr (...) / (...).

/pismo ze Starostwa Powiatowego w B. z 12.06.2013 r. k. 7, protokół oględzin miejsca ze zdjęciami k. 54 – 74, zeznania J. K. k. 577 – 580 i 588/

Od 1 września 1998 r. na powyższej stacji zatrudniony jest, w niepełnym wymiarze czasu pracy (1/2 etatu), w charakterze diagnosty samochodowego M. K.. Wynagrodzenie wymienionego przed chwilą oskarżonego ustalono początkowo na 3 zł za godzinę w „systemie prowizyjnym 9% od przerobu netto”, a następnie stopniowo je zwiększono: stawkę godzinową do 5 zł, zaś prowizję do 12 % sprzedaży netto.

/kserokopia umowy o pracę k. 166, kserokopie angaży k. 145, 175 i 176, zeznania J. K. k. 577 – 580 i 588/

M. K. z dniem 30 października 2002 r. po stwierdzeniu wymagań określonych w art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98 poz. 602 z późn. zm.) został imiennie uprawniony przez Starostę (...) do dokonywania badań technicznych pojazdów w zakresie badań okresowych i badań dodatkowych m. in. pojazdów przystosowanych do zasilania gazem, pojazdów zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą.

/kserokopia imiennego uprawnienia diagnosty nr (...) k. 149/

(...) – Usługowa Spółdzielnia Pracy w B. w charakterze diagnosty zatrudnia także (z pewnymi przerwami) począwszy od 2 września 1996 r. I. B.. Wynagrodzenie wymienionego przed chwilą oskarżonego ustalono początkowo na 1,5 zł za godzinę w „systemie prowizyjnym 15 % pomniejszone o podatek VAT”, a następnie stopniowo je zwiększono: stawkę godzinową do 5 zł, zaś prowizję do 12 % sprzedaży netto.

/kserokopie umów o pracę k. 190, 192, 193, 195 i 210, kserokopie angaży k. 185, 200, 201, 206-208, zeznania J. K. k. 577 – 580 i 588/

I. B. z dniem 30 października 2002 r. po stwierdzeniu wymagań określonych w art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98 poz. 602 z późn. zm.) został imiennie uprawniony przez Starostę (...) do dokonywania badań technicznych pojazdów w zakresie badań okresowych i badań dodatkowych m. in. pojazdów przystosowanych do zasilania gazem. Od dnia 11 lipca 2004 r. natomiast został uprawniony także do wykonywania badań technicznych związanych z pierwszym badaniem technicznym pojazdów zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą lub pojazdów nowego typu wyprodukowanych lub importowanych w ilości jednej sztuki rocznie.

/kserokopie imiennych uprawnień diagnosty: nr (...) k. 219 oraz nr (...) k. 218/

Na przedmiotowej stacji diagnostycznej prowadzony jest rejestr wykonanych badań technicznych. Kiedyś miał on formę papierową, a obecnie już od jakiegoś czasu posiada wersję elektroniczną. Diagnosta przeprowadzający badanie po zalogowaniu się do systemu rejestrowali je. Następnie natomiast L. S. nie rzadziej niż co 3 dni wysyłał drogą elektroniczną zbiorczą informację o przeprowadzonych badaniach do Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców.

/zeznania J. K. k. 577 – 580 i 588, zeznania L. S. k. 580 – 582 i 592/

Stan wyposażenia stacji diagnostycznej jest okresowo kontrolowany przez Transportowy Dozór Techniczny. Urządzenia na stacji nie należą do najnowszych. Nie są one sprzężone w żaden system komputerowy, który zapisywałby wyniki parametrów badań cząstkowych. Diagnosta podczas badania dokonuje odczytu bezpośrednio

z poszczególnych urządzeń i porównuje je z wymogami. Następnie zaś, na podstawie analizy danych cząstkowych wystawia zaświadczenie o wyniku całego badania technicznego. Czas przeprowadzenia badania technicznego zależy od wielu czynników takich jak: sprawność diagnosty, stan techniczny urządzeń i pojazdu, warunki zewnętrzne itd. Średni czas dla badania pojazdu samochodowego indywidualnego (bez przyczepy i bez instalacji gazowej) o masie do 3,5 tony powinien się mieścić w granicach 20 – 40 minut, a w warunkach stacji diagnostycznej w B. przy ul. (...) to około 30 minut.

/zeznania A. S. k. 582 - 585/

W rejestrze badań technicznych przeprowadzonych na (...) nr (...)/(...) występują wpisy świadczące między innymi o przeprowadzeniu:

- w dniu 23 kwietnia 2013 roku przez diagnostę M. K. badania technicznego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania ww. pojazdu;
- w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez diagnostę I. B. badania technicznego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania ww. pojazdu;
- w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez diagnostę I. B. badania technicznego pojazdu – (...) (...) o numerze rejestracyjnym (...) i stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania ww. pojazdu;
- w dniu 07 maja 2013 roku przez diagnostę M. K. badania technicznego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania ww. pojazdu;
- w dniu 07 maja 2013 roku przez diagnostę M. K. badania technicznego pojazdu - motoroweru marki A. o numerze rejestracyjnym (...) i stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania ww. pojazdu.

/wyciąg z rejestru k. 8-30/

Samochód specjalny ((...)) F. (...) nr rej. (...) od 2010 roku jest własnością P. P.. Wydany został na niego dowód rejestracyjny seria DR/ (...), w którym znajdują się wpisy, odciski pieczętek i podpisy uprawnionych diagnostów potwierdzające wykonanie (przeprowadzenie) w dniu 23 kwietnia 2013 roku przez oskarżonego M. K., a w dniu 25 kwietnia 2014 roku przez oskarżonego I. B. na (...) (...) w B. przy ulicy (...) badań technicznych wyżej wskazanego pojazdu i stwierdzenie pozytywnych wyników tych badań oraz wpisy o kolejnych terminach badania technicznego ww. pojazdu.

/kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 48/

P. P. w dniach 23 kwietnia 2013 r. oraz 25 kwietnia 2014 r. udał się F. (...) nr rej. (...) na (...) (...) w B. przy ulicy (...) celem przeprowadzenia okresowych badań technicznych pojazdu. Za każdym razem pomimo tego, że autem nie wjeżdżał na stanowiska diagnostyczne, a czynności diagnosty ograniczały się jedynie do obejrzenia pojazdu z zewnątrz otrzymywał wpis o pozytywnym wyniku badania technicznego. Przedmiotowy samochód ma wysokość 3,15-3,20 m i w związku z tym wymagane byłoby otwarcie tzw. przedłużenia drzwi, aby zmieścić się w prześwicie wjazdu do budynku, gdzie znajdują się urządzenia diagnostyczne. Pomimo tego, że P. P. nalegał, aby otworzyć drzwi tak, aby wjazd był możliwy diagnosta ocenił, iż auto się nie zmieści.

/zeznania P. P. k. 638 – 640, 610, 611 i 614/

Samochód osobowy F. (...) nr rej. (...) w 2013 roku był własnością S. S.. Wydany został na niego dowód rejestracyjny seria DR/ (...), w którym znajdują się wpisy, odcisk pieczętki i podpis uprawnionego diagnosty potwierdzający wykonanie (przeprowadzenie) w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez oskarżonego I. B. na (...) (...) w B. przy ulicy (...) badania technicznego wyżej wskazanego pojazdu i stwierdzenie pozytywnego wyniku tego badania oraz wpis o kolejnym terminie badania technicznego ww. pojazdu.

/kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 51/

Ciągnik rolniczy(...) nr rej. (...) w 2013 roku był własnością S. S.. Wydany został na niego dowód rejestracyjny (...) (...), w którym znajdują się wpisy, odcisk pieczętki i podpis uprawnionego diagnosty potwierdzający wykonanie (przeprowadzenie) w dniu 25 kwietnia 2013 roku przez oskarżonego I. B. na (...) / (...) w B. przy ulicy (...) badania technicznego wyżej wskazanego pojazdu i stwierdzenie pozytywnego wyniku tego badania oraz wpis o kolejnym terminie badania technicznego ww. pojazdu.

/kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 52/

S. S. wraz z żoną, która kierowała autem przyjechali w dniu 25 kwietnia 2013 r. F. (...) nr rej. (...) na (...) / (...) w B. przy ulicy (...) celem przeprowadzenia okresowego badania technicznego pojazdu. Ciągnik rolniczy U. C 330 nr rej. (...) został w miejscu zamieszka Państwa S.. Po przyjechaniu na stację D. S. udała się na zakupy. S. S. natomiast został na miejscu. Pomimo tego, że autem nie wjeżdżał na stanowiska diagnostyczne, a ciągnik został w gospodarstwie otrzymywał wpisy o pozytywnych wynikach badań technicznych ww. pojazdów.

/zeznania S. S. k. 636 – 637, zeznania D. S. k. 635 – 636 i 602/

Samochód osobowy F. (...) nr rej. (...) w 2013 roku był własnością P. G. (1). Wydany został na niego z dniem 17 maja 2013 r. dowód rejestracyjny seria DR/ (...), w którym znajduje się wpis opatrzony podpisem urzędnika o terminie kolejnego badania technicznego do dnia 7 maja 2014 r.

/kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 49/

W dniu 7 maja 2013 r. oskarżony M. K. wystawił zaświadczenie nr (...) o przeprowadzonym na (...) / (...) w B. badaniu technicznym pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym. Wymienione zaświadczenie zostało wydane w związku z tym, że w dowodzie rejestracyjnym ww. pojazdu (serii(...)) numer (...) wydanym 16 maja 2005 roku przez Starostę (...) brak było miejsca na dokonanie kolejnego wpisu świadczącego o przeprowadzeniu przeglądu technicznego auta i dacie kolejnego badania.

/kserokopia zaświadczenia nr (...) o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) k. 381, kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) k. 382, kserokopia wniosku o wymianę dowodu rejestracyjnego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) k. 387/

P. G. (1) przyjechał w dniu 7 maja 2013 r. samochodem F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na (...) / (...) w B. przy ulicy (...) celem przeprowadzenia okresowego badania technicznego pojazdu. Pomimo tego, że autem nie wjeżdżał na stanowiska diagnostyczne, otrzymał zaświadczenie nr (...) o przeprowadzonym badaniu technicznym ww. auta i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym.

/zeznania P. G. k. 618, 640 i 641/

Motorower A. nr rej. (...) w 2013 roku był własnością K. S., który sprowadził go z Holandii. Wydany został na niego przez Starostę (...) z dniem 10 maja 2013 r. dowód rejestracyjny seria DR/ (...), w którym znajduje się wpis opatrzony podpisem urzędnika o terminie kolejnego badania technicznego do dnia 7 maja 2015 r., a także adnotacja o pierwszej rejestracji w kraju z dniem 7 maja 2013 r.

/kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 50/

K. S. w związku z procedurą rejestrowania skutera A. udał się z nim na przyczepce na (...) / (...) w B. przy ulicy (...) celem przeprowadzenia badania stanu technicznego. Z uwagi jednakże na to, że nie posiadał tablic rejestracyjnych nie udało

mu się zrobić przeglądu. Po otrzymaniu odpowiednich tablic ponownie udał się na badanie techniczne, jednakże bez skutera, który został w oddalonym o około 10 km miejscu zamieszkania, gdyż K. S. miał problem z jego przewiezieniem na stację. Znał natomiast z pracy w (...) diagnostę M. K., który w dniu 7 maja 2013 r. wystawił zaświadczenie nr (...) o przeprowadzonym na (...) (...)P w B. badaniu technicznym pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym.

/zeznania K. S. k. 627 – 629, 644 i 645, kserokopia zaświadczenia Nr (...) o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu marki A. numer rej. (...) z załącznikiem do zaświadczenia tj. dokumentem identyfikacyjnym pojazdu k. 377 i 378/

I. B. ma 69 lat; jest żonaty; posiada wykształcenie średnie; z zawodu jest mechanikiem samochodowym; pobiera emeryturę w wysokości 2.310 netto miesięcznie, a poza tym pracuje na 1/2 etatu jako diagnosta z uposażeniem ok. 1.300-1.500 zł miesięcznie; posiada samochód osobowy marki T. o wartości 4.000 – 5.000 zł; nie był karany.

/oświadczenie k. 575-576, informacja o osobie z K. k. 421/

M. K. ma 59 lat; jest żonaty; posiada wykształcenie średnie; z zawodu jest technikiem samochodowym; zatrudniony w (...) jako kierownik taboru i stacji obsługi pojazdów z uposażeniem 4.000 zł brutto miesięcznie oraz na 1/2 etatu jako diagnosta z uposażeniem ok. 1.500 zł netto miesięcznie; jest współwłaścicielem mieszkania oraz działki rolnej; posiada samochód osobowy R. (...) o wartości 11.500 zł; nie był karany.

/oświadczenie k. 576, informacja o osobie z K. k. 416/

Oskarżeni nie przyznali się do zarzucanych im czynów i odmówili składania wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że I. B. i M. K. dopuścili się zarzucanych im czynów, z tym, że zdaniem Sądu nie zostały one popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

W świetle przeprowadzonych dowodów nie ulegało wątpliwości, że oskarżeni wykonywali czynności uprawnionych diagnostów na (...) nr (...) /009/P prowadzonej przez (...) – Usługową Spółdzielnię Pracy w B.. Bezspornym też było, że dokonali oni wpisów o pozytywnych wynikach okresowych badań technicznych w dowodach rejestracyjnych odpowiednich pojazdów, których dotyczyły zarzuty (F. (...), ciągnika U. i kampera F. (...)) lub ewentualnie, jak to było w przypadku M. K., wystawione zostały przez niego zaświadczenia o przeprowadzeniu badania technicznego i spełnieniu przez F. (...) i motorower A. wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Rozstrzygnięcia natomiast wymagało, czy oskarżeni przy dokonywaniu powyższych wpisów lub wystawianiu zaświadczeń poświadczyli przy tym nieprawdę? W tym zakresie najistotniejsze znaczenie posiadały zeznania D. S., S. S., P. P., P. G. (1) oraz K. S. i zdaniem Sądu polegały one na prawdzie. W swojej relacji D. S., S. S. i P. P. byli na etapie całego postępowania spójni, logiczni oraz konsekwentnie opisywali przebieg wydarzeń, zgodnie z którym wpisy w dowodach rejestracyjnych ich pojazdów otrzymali pomimo tego, że nie przeprowadzono badań technicznych. Podobnie zeznawali lub wyjaśniali na etapie postępowania przygotowawczego P. G. (1) i K. S.. W czasie przewodu sądowego zmienili oni jednak podawaną wersję wydarzeń w ten sposób, iż P. G. (1) twierdził, że przegląd załatwił jego szwagier R. C., zaś K. S. relacjonował, że badanie techniczne motoroweru wykonał M. K. podczas jego nieobecności spowodowanej załatwianiem formalności w urzędzie. Rzecz jednak w tym, że wcześniej wymienionym świadkom postawiono zarzuty dotyczące posługiwania się dokumentami poświadczającymi nieprawdę, do których się przyznawali i zostały uwzględnione wnioski o warunkowe umorzenie postępowań przeciwko nim. W związku z tym, żadnego uzasadnienia nie znajduje tak diametralna zmiana przedstawianej wersji wydarzeń, gdyż skoro P. G. (1) i K. S. godzili się z treścią zarzutów dotyczących posługiwania się dokumentami poświadczającymi nieprawdę, to znaczy, że mieli oni świadomość fałszu z nich wynikającego. A skoro tak, to zaprezentowany na rozprawie przebieg wypadków odnośnie istnienia podstaw do wystawienia przez M. K. zaświadczeń dotyczących F. (...) i motoroweru A. jest nieprawdziwy, gdyż w sposób jaskrawy kłóci się z zajmowanym wcześniej przez świadków stanowiskiem. Ponadto,

wersja przedstawiona na rozprawie przez P. G. (1), nie znalazła poparcia w zeznaniach R. C., którym zdaniem Sądu nie sposób jest przypisać waloru wiarygodności. Świadek ten bowiem początkowo dość szczegółowo pomimo znacznego upływu czasu opisywał okoliczności związane z rzekomym załatwianiem przeglądu dla P. G. (1) (por. k. 649 – 650), który miał załatwiać po drodze do pracy na nocną zmianę w związku z tym, że awarii uległ jego własny samochód. W wyniku natomiast sprawdzenia obecności R. C. w pracy okazało się, że w dniu, kiedy miał zostać zrobiony przegląd pracował on w ciągu dnia, a nie na noc (k. 656 - 658). Świadek poproszony następnie o ustosunkowanie się do występujących rozbieżności zaczął zasłaniać się niepamięcią i upływem czasu (k. 671 - 673). W związku z tym, skoro R. C. myli się w tak istotnych okolicznościach, które miały bezpośredni związek z rzekomym załatwianiem przeglądu, to trudno jest dać mu wiarę odnośnie samego faktu załatwiania przeglądu P. G. (1).

W związku z powyższym, oraz mając na uwadze także to, że D. S., S. S., P. P., P. G. (1) oraz K. S. nie mieli najmniejszych podstaw do tego, aby niesłusznie obciążać oskarżonych, Sąd doszedł do przekonania, że zeznania wymienionych świadków w zakresie otrzymania odpowiednich wpisów w dowodach rejestracyjnych lub zaświadczeń bez przeprowadzenia niezbędnych ku temu badań diagnostycznych polegały na prawdzie.

W przekonaniu Sądu na wiarę zasługiwały także zeznania J. K., L. S. i A. S.. Relacje wymienionych osób były bowiem spójne, konsekwentne, wzajemnie sobie odpowiadały, nie zawierały sprzeczności oraz znajdowały poparcie w odpowiednich dokumentach.

Sąd pominął zeznania J. T., gdyż nie posiadały one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Za wiarygodną uznano treść dokumentów ujawnionych oraz zaliczonych w poczet materiału dowodowego bez odczytywania, gdyż nie budziły one wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony.

Mając na względzie dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd przyjął, że I. B.:

- w dniu 25 kwietnia 2013 roku w B. woj. (...) pełniąc funkcję publiczną uprawnionego diagnosty w (...) / 009 / P w B. przy ulicy (...) będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów dotyczących stanu technicznego pojazdów, w tym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania pojazdu zamieszczenia wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu kolejnego terminu badania technicznego pojazdu, a tym samym przedłużenia okresu dopuszczenia pojazdu do ruchu, w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu – ciągnika rolniczego (...) o numerze rejestracyjnym (...), poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne o przeprowadzeniu badań technicznych tych pojazdów i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2005, Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w ten sposób, że dokonał wpisów o pozytywnym wyniku okresowych badań technicznych wyżej wskazanych dwóch pojazdów, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tych pojazdów, czym wypełnił dyspozycję art. 271 § 1 kk;

- w dniu 25 kwietnia 2014 roku w B. woj. (...) pełniąc funkcję publiczną uprawnionego diagnosty w (...) / 009 / P w B. przy ulicy (...) będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów dotyczących stanu technicznego pojazdów, w tym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania pojazdu zamieszczenia wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu kolejnego terminu badania technicznego pojazdu, a tym samym przedłużenia okresu dopuszczenia pojazdu do ruchu, w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu - samochodu specjalnego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne o przeprowadzeniu badania technicznego tego pojazdu i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2005, Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w ten sposób, że dokonał wpisów o pozytywnym wyniku okresowego badania technicznego wyżej wskazanego pojazdu, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu, czym wypełnił dyspozycję art. 271 § 1 kk;

M. K. natomiast w okresie od 23 kwietnia 2013 roku do 07 maja 2013 roku w B. woj. (...) pełniąc funkcję publiczną uprawnionego diagnosty w (...) / 009/P w B. przy ulicy (...), będąc osobą uprawnioną do badań technicznych pojazdów i wystawienia dokumentów dotyczących stanu technicznego pojazdów, w tym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku badania pojazdu zamieszczenia wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu kolejnego terminu badania technicznego pojazdu, a tym samym przedłużenia okresu dopuszczenia pojazdu do ruchu oraz do wystawienia zaświadczeń o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w jednym dowodzie rejestracyjnym i w dwóch zaświadczeniach o przeprowadzonych badaniach technicznych pojazdów, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne o przeprowadzeniu badań technicznych pojazdów i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2005, Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w ten sposób, że:

- w dniu 23 kwietnia 2013 roku w rejestrze badań technicznych pojazdów oraz w wydanym przez Starostę (...) dowodzie rejestracyjnym serii DR / (...) pojazdu - samochodu specjalnego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), dokonał wpisów o przeprowadzeniu okresowego badania technicznego tego pojazdu i o pozytywnym wyniku tego badania, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu,

- w dniu 07 maja 2013 roku wystawił zaświadczenie NR (...) o przeprowadzeniu badania technicznego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym oraz w rejestrze badań technicznych pojazdów, dokonał wpisu o pozytywnym wyniku okresowego badania technicznego tego pojazdu, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu,

- w dniu 07 maja 2013 roku wystawił zaświadczenie NR (...) o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu - motoroweru marki A. o numerze rejestracyjnym (...) i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym oraz w rejestrze badań technicznych pojazdów, dokonał wpisu o pozytywnym wyniku okresowego badania technicznego tego pojazdu, gdyż w rzeczywistości nie przeprowadził badań tego pojazdu,

czym wypełnił dyspozycję art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Stosownie do treści art. 271 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne.

W świetle przytoczonego przepisu występki ten jest przestępstwem indywidualnym, gdyż może być popełniony przez sprawcę będącego funkcjonariuszem publicznym lub inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu. Z uwagi na to, że obydwój oskarżeni zostali imiennie uprawnieni przez Starostę (...) do dokonywania badań technicznych określonych pojazdów zasadnym jest przyjęcie, iż I. B. i M. K. w chwili popełnienia przypisanych im czynów posiadali status innej osoby uprawnionej do wystawiania dokumentu, o której jest mowa w art. 271 § 1 kk.

Ponadto, oczywistym jest, że oskarżeni poprzez dokonywanie wpisów o pozytywnym wyniku okresowych badań technicznych lub wystawianie zaświadczeń o przeprowadzeniu badań technicznych i spełnieniu wymagań technicznych określonych w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, w sytuacji gdy w rzeczywistości ich nie przeprowadzali, poświadczały nieprawdę w tym zakresie w dowodach rejestracyjnych, rejestrze badań technicznych pojazdów lub w ww. zaświadczeniach. Nie ulega zaś przy tym wątpliwości, że wymienione okoliczności posiadają znaczenie prawne, gdyż dotyczą potwierdzenia spełnienia przez pojazdy warunków stanu technicznego pojazdów, którym muszą one odpowiadać aby poruszać się w ruchu lądowym.

W związku z powyższym, nie ulegało wątpliwości, że w świetle poczynionych ustaleń oskarżeni swoimi zachowaniami wyczerпали znamiona art. 271 § 1 kk.

Sąd wyeliminował z opisu czynów, a w dalszej konsekwencji także z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych I. B. i M. K. działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowych. Wynikało to natomiast z tego, że pobranie opłaty jest elementem składowym czynności, których ostatecznym rezultatem jest poświadczenie pozytywnego wyniku badania stanu technicznego pojazdu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu lub wystawienie na tą okoliczność zaświadczenia. Wysokość opłaty za przeprowadzenie badań technicznych pojazdów została precyzyjnie określona w tabeli opłat za badania techniczne pojazdów stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29 września 2014 r. w sprawie wysokości opłat związanych z prowadzeniem stacji kontroli pojazdów oraz przeprowadzaniem badań technicznych pojazdów (Dz. U. z 2004 r. Nr 223 poz. 2261). Diagnosta nie może z kolei odstąpić od pobrania opłaty, poświadczając przeprowadzenie badania, a więc jej zainkasowanie nie może być traktowane jako działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Pod tym bowiem pojęciem należy rozumieć zdaniem Sądu korzyść o charakterze nienależnym. Poza tym, nie sposób jest także wnioskować o merkantylnej motywacji oskarżonych na podstawie prowizyjnego sposobu ich wynagradzania. Wysokość bowiem owej prowizji z tych kilku badań była symboliczna, gdyż opłata za badanie samochodu osobowego o masie całkowitej do 3,5 tony to zaledwie 98 zł. Przy założeniu zatem, że wielkość prowizji dla diagnosty to 12%, to należna mu kwota brutto to zaledwie 11,76 zł, a więc „na rękę” wychodziło poniżej 10 zł. W związku z tym, mając na uwadze tak niewielkie sumy, które miały się przekładać na wysokość wynagrodzenia, nie sposób jest wnioskować w oparciu o te trzy udowodnione każdemu z oskarżonych przypadki, aby motywem ich działań była chęć osiągnięcia korzyści majątkowych, a nie po prostu zwykłe lenistwo. W związku z tym, zdaniem Sądu brak było wystarczających przesłanek ku temu, aby oskarżonym przypisać kwalifikowaną postać występku z art. 271 § 3 kk i dlatego wyeliminowano wymieniony przepis z podstawy prawnej skazania.

W świetle dokonanej oceny materiału dowodowego oraz poczynionych na jej podstawie ustaleń faktycznych okoliczności popełnienia czynów nie budzą wątpliwości.

W ocenie Sądu stopień winy oskarżonych i społecznej szkodliwości ich czynów nie jest znaczny, lecz wykracza poza znikomy. Przypisane zachowania były bowiem umyślne i popełnione zostały przez osoby pełniące odpowiedzialne funkcje diagnostów. Z drugiej jednak strony czyny miały charakter incydentalny oraz dotyczyły pojazdów, które nie były w złym stanie technicznym.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że w oparciu o art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk zasadnym jest warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec I. B. i M. K. na okresy po 2 lata próby.

Oskarżeni są już zaawansowani wiekowo i nie byli dotychczas karani oraz prowadzą ustabilizowany sposób życia. Okoliczności te pozwalają przyjąć, że właściwości i warunki osobiste I. B. i M. K. oraz dotychczasowy sposób ich życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będą przestrzegali porządku prawnego, a w szczególności nie popełnią przestępstwa.

W oparciu o art. 67 § 3 kk Sąd orzekł od oskarżonych świadczenia pieniężne w kwotach po 2.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 100 zł tytułem opłat (por. art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwoty po 1.030 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na które to sumy składają się rozliczone po połowie: 2.040 zł jako suma wydatków w śledztwie (k. 497) oraz 20 zł tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu sądowym.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku z 6 maja 2016 r.